

Kultusministeriets Budget. Jeg er enig med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) i, at vi ikke bør gaa ret vidt med Bevillinger til Kirkebygninger i de store Byer, som selv have store Midler; men noget andet er jo Forholdet i de fattige Egne paa Landet, hvor der er Trang til ny Kirkebygninger. Der kunne vi med god Samvittighed gaa til at give Tilskud til Kirkebygninger. Men der er et Forslag, som jeg ønsker, at det kommende Finansudvalg vil tage under nærmere Overvejelse. Det er den Bevilling paa 17,000 Kr., der paa § 21 II. A. 18. er opført til en ny Kirke i Vorupør. Den Kirke, der er bygget deroppe, er kun 20 Aar gammel. Det forlanges nu, at den skal flyttes, idet der er stor og stærk Trang til at faa den større, idet der er en stærk Tilstrømning til den. Det er kommet mig for Øre, at denne Tilstrømning særlig har sin Grund i en religiøs Bevægelse i pietistisk Retning, der er deroppe for Øjeblikket. Man kommer fra flere Sogne for at høre den Præst, der er der, og derved bliver Kirken for lille. Hvorvidt det forholder sig rigtigt, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men jeg skal anmode det eventuelle Finansudvalg om at undersøge denne Sag; thi hvis det er af forbigaende Natur, er der jo ingen Grund til at ofre 17,000 Kr. paa en ny Kirkebygning deroppe. Og at der skulde være saa stor Udvikling deroppe i disse Fiskerlejer, at der paa 20 Aar skulde være blevet saa lille Plads i Kirken, at denne Kirke paa ingen mulig Maade skulde kunne rumme de Beboere, som ere henviste dertil, synes noget utroligt. Men hvis det er nødvendigt, er jeg selvfølgelig ikke imod, at Folk i Vorupør faa deres Kirketrang tilfredsstillet. Men skulde det vise sig, at Præsten flytter væk, naar Kirken er færdig, og den ny Kirke saa kommer til at staa tom, er det jo egentlig meningsløst at ofre de Penge paa den.

Aadal: Paa dette sene Tidspunkt skal jeg fatte mig meget kort. Vi have jo paa Folketingets Bord liggende flere Forslag angaaende en Skattereform, som ere udarbejdede af den Kommission, der var nedsat sidste Sommer, den parlamentariske Kommission. Kommissionen har imidlertid ikke kunnet medtage Forslag angaaende alle vore Skatteforhold, og der er et Forhold, som jeg gerne vil omtale; navnlig for at høre, hvorledes den højtærede Finansministers Stilling til dette Spørgsmaal er, og om han vil optage det i en nær Frem-

tid. Skattereformspørgsmaalet er jo blevet mere og mere brændende, og den Folketingsmand, som vil være Modstander eller blot lunken Ven af Skattereformer, som føre os et Skridt fremad i den rigtige Retning, han vil blive varmt modtaget, naar han kommer ud til sine Vælgere. Den Skattereform, som jeg tænker paa, angaar vore Haandværkere, nemlig en Reform af Bygningsafgiften. Jeg har tidligere berørt dette Spørgsmaal, og jeg vil gerne høre, hvorvidt den højtærede Finansminister agter at tage det op i en nær Fremtid. Som bekendt er denne Skat en af vore gamle, meget forældede Skatter; den hviler i høj Grad uretfærdig paa vore Haandværkere; og det er jo en stor Stand, der bliver berørt af den. Der har kun en Gang været gjort nogen større Forandring ved denne Skat, nemlig ved Satserne, som er det Punkt, hvor der bedst kan gøres noget, og det var ved Forordningen af 17de April 1816. Det vilde være heldigt, om man kunde gaa en lignende Vej endnu en Gang og faa en mere stigende Skala op over de 8,000 Kr., saa at de store Fabrikker og den store Haandværksdrift kom til at bære deres Andel af Byrden. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at udvikle dette Forhold; alle, som have sat sig en lille Smule ind i denne Sag, vide, at hele Lovgivningen om Bygningsafgift er et saadant Sammensurium, at ingen fuldt ud kan finde sig til Rette deri og sige, hvad Lov og Ret er paa alle Omraader, og dette gælder netop paa dette Punkt. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke har tænkt at fremkomme med Forslag til Lov om en Revision af den nugældende Lovgivning om Bygningsafgift. Det er jo muligt, at ogsaa dette Punkt findes paa Ministeriets Skatteprogram; det ved jeg ikke, men jeg vil benytte Tiden til at faa en Udtalelse fra den højtærede Finansminister derom. — Der er et andet Spørgsmaal, jeg kortelig skal berøre, og det er Spørgsmaalet om Dobbeltsporet over Fyn. Man har haft forskellige Planer derom oppe. Der har fra det ærede Medlem for Faaborg (K. Jensen) været talt om at faa Trafikken lettet ad denne Route, og der har ogsaa tidligere fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen) været talt i samme Retning. Jeg anser det for sikkert, at der i en nær Fremtid vil komme et Andragende om Koncession paa en Bane fra Odense til Middelfart, og jeg vil da henstille til Overvejelse, om man ikke ad denne Vej kan dele Trafikken fra Odense til Middelfart